**2021 m. sausio 20 d., trečiadienis**

P9_TA(2021)0012

# 2020 m. metinis pranešimas dėl bendros užsienio ir saugumo politikos įgyvendinimo

## 2021 m. sausio 20 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl 2020 m. metinio pranešimo dėl bendros užsienio ir saugumo politikos įgyvendinimo (2020/2206(INI))

(2021/C 456/07)

*Europos Parlamentas,*

— atsižvelgdamas į Tarybos metinį pranešimą Europos Parlamentui dėl bendros užsienio ir saugumo politikos,

— atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties (ES sutarties) V antraštinę dalį,

— atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų Chartiją ir 1975 m. Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacijos (ESBO) Helsinkio baigiamąjį aktą,

— atsižvelgdamas į Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai pareiškimą dėl politinės atskaitomybės ([1]),

— atsižvelgdamas į 2015 m. rugsėjo 25 d. Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos rezoliuciją „Keiskime mūsų pasaulį. Darnaus vystymosi darbotvarkė iki 2030 m.“,

— atsižvelgdamas į 2018 m. sausio 22 d. Tarybos išvadas dėl integruoto požiūrio į išorės konfliktus ir krizes,

— atsižvelgdamas į JT žinomų tarptautinių ir regioninių ekspertų grupės Jemeno klausimais trečiąją ataskaitą „Jemenas. Nebaudžiamumo pandemija iškankintoje žemėje“ (angl. „Yemen: A Pandemic of Impunity in a Tortured Land“), kuri apima laikotarpį nuo 2019 m. liepos mėn. iki 2020 m. birželio mėn.,

— atsižvelgdamas į 2016 m. birželio 28 d. Visuotinę Europos Sąjungos užsienio ir saugumo politikos strategiją,

— atsižvelgdamas į 2020 m. balandžio 8 d. bendrą Komisijos ir Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams ir saugumo politikai komunikatą dėl pasaulinio ES atsako į COVID-19 protrūkį (JOIN(2020)0011),

— atsižvelgdamas į 2020 m. spalio 23 d. rezoliuciją dėl lyčių lygybės ES užsienio ir saugumo politikoje ([2]),

— atsižvelgdamas į 2019 m. kovo 13 d. Europos Parlamento rekomendaciją Tarybai, Komisijai ir Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai dėl ES specialiųjų įgaliotinių įgaliojimų ir jų apimties ([3]),

— atsižvelgdamas į 2000 m. JT Saugumo Tarybos rezoliuciją 1325 dėl moterų, taikos ir saugumo (MTS),

— atsižvelgdamas į 2015–2020 m. Europos saugumo darbotvarkę,

— atsižvelgdamas į 2020 m. birželio 10 d. bendrą Komisijos ir Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams ir saugumo politikai komunikatą „Kova su dezinformacija apie COVID-19. Svarbiausia – tikri faktai“ (JOIN(2020)0008),

— atsižvelgdamas į 2020 m. balandžio 17 d. rezoliuciją dėl suderintų ES veiksmų kovojant su COVID-19 pandemija ir jos padariniais ([4]),

---

([1]) OL C 210, 2010 8 3, p. 1.
([2]) Priimti tekstai, P9_TA(2020)0286.
([3]) Priimti tekstai, P8_TA(2019)0172.
([4]) Priimti tekstai, P9_TA(2020)0054.

— atsižvelgdamas į 2020 m. birželio 17 d. Tarybos išvadas dėl saugumo ir gynybos,

— atsižvelgdamas į 2020 m. rugsėjo 9 d. Komisijos komunikatą 2020 m. strateginio prognozavimo ataskaita „Strateginis prognozavimas – kelias į didesnį Europos atsparumą“,

— atsižvelgdamas į 2019 m. birželio 18 d., 2019 m. liepos 15 d., 2019 m. spalio 14 d. ir 2019 m. gruodžio 12 d. Tarybos išvadas, 2020 m. gegužės 15 d. ES užsienio reikalų ministrų pareiškimą, 2019 m. birželio 20 d., 2019 m. spalio 17 d., 2020 m. spalio 1 d. Europos Vadovų Tarybos išvadas dėl Turkijos neteisėtų veiksmų rytų Vidužemio jūros regione ir 2019 m. spalio 14 d. Tarybos išvadas dėl šiaurės rytų Sirijos,

— atsižvelgdamas į 2020 m. balandžio 29 d. Komisijos komunikatą „Parama Vakarų Balkanų šalims kovoti su COVID-19 ir atsigauti po pandemijos. Komisijos indėlis rengiantis 2020 m. gegužės 6 d. ES ir Vakarų Balkanų šalių vadovų susitikimui“ (COM(2020)0315),

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 54 straipsnį,

— atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą (A9-0266/2020),

A. kadangi Parlamentas yra įpareigotas vykdyti bendros užsienio ir saugumo politikos (BUSP) bei bendros saugumo ir gynybos politikos (BSGP) demokratinę kontrolę, jis yra už tai atsakingas ir, kad galėtų visapusiškai atlikti šį vaidmenį, jam turėtų būti skaidriai ir laiku suteikiama reikiama informacija, taip pat veiksmingos tam būtinos priemonės, be kita ko, atsižvelgiant į visas gynybos pramonės programas;

B. kadangi vykdant ES BUSP siekiama užtikrinti saugumą ir stabilumą, kartu skatinant Europos laisvės, demokratijos, lygybės, teisinės valstybės ir pagarbos žmogaus teisėms vertybes;

C. kadangi pasaulyje pastebima agresyvi geopolitinė konkurencija, todėl reikalingi greiti ir tinkami užsienio politikos srities reagavimo mechanizmai ir pajėgumai;

D. kadangi poreikis, kad bendra užsienio politika būtų tvirtesnė, platesnio užmojo, patikimesnė ir vieningesnė tampa būtinybe, nes ES susiduria su daugybe geopolitinių sunkumų platesniame regione, kurie daro tiesioginę ar netiesioginę įtaką visoms jos valstybėms narėms ir piliečiams;

E. kadangi dėl nepakankamos valstybių narių vienybės ES neišnaudoja savo galimybių užsienio ir saugumo politikos srityje;

F. kadangi jokia ES valstybė narė negali viena įveikti jokių visuotinių uždavinių, su kuriais šiuo metu susiduria Europa; kadangi plataus užmojo ir veiksminga BUSP turi būti grindžiama pakankamais finansiniais ištekliais ir geresniais sprendimų priėmimo mechanizmais;

G. kadangi dėl COVID-19 pandemijos daugelyje pasaulio vietų pablogėjo demokratijos, teisinės valstybės, žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių padėtis bei padaugėjo dezinformacijos kampanijų ir kibernetinių išpuolių iš ES nepriklausančių šalių; kadangi labiau pastebimos izoliacionistinės, vienašališkumo ir antiglobalistinės tendencijos bei sisteminė konkurencija, o ne daugiašalis bendradarbiavimas pagal taisyklėmis grindžiamą tarptautinę tvarką;

H. kadangi tokios problemos, kaip populizmo ir autoritarizmo atgimimas, didėjantis nenoras laikytis tarptautinės teisės, žmogaus teisių ir teisinės valstybės principų bei išpuoliai prieš liberalią demokratiją ir daugiašališkumą, kartu su didžiųjų valstybių konkurencija, kuri virto varžymusi, ypač tarp JAV ir Kinijos, yra realus iššūkis tarptautiniam saugumui bei ES vertybėms, interesams ir įtakai, nes kyla pavojus, kad ES nedalyvaus priimant sprendimus ir patirs didelę žalą dėl tokios konkurencijos;

I. kadangi Europos kaimynystės politika (EKP) yra pagrindinė priemonė ES rytinių ir pietinių kaimyninių šalių atžvilgiu;

J. kadangi nestabilumas ir nenuspėjamumas prie Sąjungos sienų ir artimiausioje kaimynystėje kelia tiesioginę grėsmę Sąjungos ir jos valstybių narių saugumui; kadangi dėl COVID-19 pandemijos gali pablogėti tarptautinė saugumo aplinka; kadangi rimti ekonominiai ir socialiniai šios pandemijos padariniai turės didelį poveikį dabartiniam skurdo ir nelygybės lygiui pasaulyje ir kadangi dėl to visuomenėje gali kilti didelių neramumų ir protestų, kurie dar labiau prisidėtų prie nestabilumo daugelyje pažeidžiamų šalių; kadangi daugelis ankstesniais metais kilusių grėsmių, įskaitant

kibernetines grėsmes, klimato kaitą ir pandemijas, dabar tapo realybe ir tai daro vis didesnį poveikį įvairiems žmogaus gyvenimo aspektams, taip pat vystymosi galimybėms, pasaulio geopolitinei tvarkai ir stabilumui;

K. kadangi, siekiant užtikrinti strateginę stebėseną, sudaryti galimybes atlikti rizikos analizę bei vykdyti ES ir valstybių narių ankstyvąjį perspėjimą bei stiprinti informacinę paramą civilinėms bei karinėms saugumo operacijoms jūroje, ypač svarbu panaudoti pasaulinę laivybos informaciją;

L. kadangi kova su terorizmu yra svarbus 2015–2020 m. Europos saugumo darbotvarkės prioritetas;

M. kadangi COVID-19 pandemija atskleidė ES pažeidžiamumą autoritarinių režimų atžvilgiu, ES tradicinių išorės aljansų pažeidžiamumą ir tai, kad Sąjungai būtina užtikrinti, jog užsienio politika atitiktų jos pagrindines vertybes; kadangi dėl to ES turi persvarstyti savo išorės santykius, kad jie būtų grindžiami solidarumo ir daugiašališkumo principais; kadangi COVID-19 pandemija ir jos didelio masto padariniai ypač didelę įtaką daro pažeidžiamiausiems asmenims, ypač regionuose, kurių sveikatos priežiūros ir socialinės sistemos yra silpnesnės;

N. kadangi pastaraisiais metais atsirado tokių naujų daugialypių iššūkių kaip masinio naikinimo ginklų platinimas, susitarimų dėl ginklų neplatinimo kvestionavimas, stiprėjantys regioniniai konfliktai, dėl kurių perkeliami gyventojai, konkurencija dėl gamtos išteklių, energetinė priklausomybė, klimato kaita, žlugusių valstybių konsolidavimas, terorizmas, organizuotas tarptautinis nusikalstamumas, kibernetiniai išpuoliai ir dezinformacijos kampanijos;

O. kadangi, atsižvelgiant į svarbių ginklų kontrolės ir nusiginklavimo susitarimų žlugimą ir į sparčiai besikeičiančias naujas ginklų technologijas, nusiginklavimui, ginklų kontrolei ir ginklų neplatinimui BUSP reikėtų skirti daug dėmesio, kad būtų apsaugoti ir ES piliečiai, ir tarptautinis stabilumas bei saugumas; kadangi reikia atnaujinti Bendrąją poziciją 2008/944/BUSP, kad būtų griežtai taikomi ir įgyvendinami kriterijai;

***ES tapimas pasirinkta partnere kintančioje geopolitinėje tvarkoje***

1. pabrėžia, kad COVID-19 pandemija yra įspėjimas, jog reikia stipresnės, savarankiškesnės, vieningesnės bei ryžtingesnės užsienio ir saugumo politikos, jog Sąjunga galėtų imtis svarbesnio vadovaujamojo vaidmens tarptautinėje arenoje siekdama ginti ir plėtoti taisyklėmis grindžiamą tarptautinę tvarką, pagal kurią užtikrinamas daugiašališkumas, demokratija ir žmogaus teisės, ir ryžtingiau propaguoti savo vertybes ir interesus visame pasaulyje; pabrėžia, kad siekiant šio tikslo ES visų pirma turi sėkmingai padėti artimiausioje kaimynystėje esančioms savo partnerėms;

2. propaguoja ir gina ES vaidmenį, nes ji yra patikima partnerė pasaulyje, trečiųjų šalių pageidaujama pasirinkta partnerė, principinga, bet ne dogmatiška, sąžininga tarpininkė, etaloninė veikėja konfliktų sprendimo ir tarpininkavimo srityje, skatinanti diplomatiją ir dialogą kaip tinkamiausią būdą konstruktyviam vaidmeniui pasauliniuose konfliktuose atlikti, svarbiausia tvaraus vystymosi propaguotoja ir pagrindinis prie daugiašalės sistemos prisidedantis subjektas, taip pat pasaulinio masto veikėja, kuri yra pasiruošusi veikti savarankiškai ir ryžtingai kai reikia ginti ES vertybes ir interesus, imasi atsakomybės užtikrindama savo pačios saugumą ir skatindama tarptautinę taiką ir stabilumą, grindžiamą JT Chartijos principais ir vertybėmis ir įtvirtintą tarptautinėje teisėje, laikantis tarptautinės taisyklėmis grindžiamos tvarkos; mano, kad kūrybiškumas, iniciatyvesnis požiūris ir didesnė valstybių narių vienybė ir solidarumas, taip pat valstybių narių įsipareigojimas ir ištekliai yra reikalingi siekiant padidinti ES įtaką pasaulyje ir skatinti jos pozityviosios galios modelį bei atsakingą vaidmenį pasaulinio valdymo srityje, taip pat sudaryti sąlygas jai prisiimti strateginę atsakomybę artimiausiose kaimyninėse šalyse;

3. pabrėžia, kad didėjantis pasaulio nestabilumas, vis labiau konfrontacinė aplinka, daugiašališkumo erozija ir autoritarizmo iškilimas, taip pat daugialypiai pasauliniai iššūkiai, ypač aštrėjanti konfliktų atmosfera, dėl kurios tęsiami ir kartais atnaujinami ginkluoti konfliktai, be kita ko, prie rytinių ir pietinių Europos žemyno sienų, terorizmas, klimato kaita ir didėjanti grėsmė gamtos ištekliams, nekontroliuojami migracijos srautai, su sveikata susiję pavojai, hibridinės grėsmės, pvz., dezinformacijos kampanijos, aktyvios priemonės ir kibernetiniai išpuoliai, be kitų dalykų, turėtų paskatinti ES plėtoti strateginę autonomiją tuo pačiu metu stiprinant bendradarbiavimą su sąjungininkais; pabrėžia, kad šiuo atžvilgiu Sąjungai svarbu užmegzti labiau strateginį bendradarbiavimą su trečiosiomis šalimis, grindžiamą pasitikėjimu ir abipuse nauda, ir kurti sąjungas su panašių pažiūrų demokratinėmis šalimis, įskaitant Pietų pusrutulio valstybes, taip pat prireikus sudaryti *ad hoc* koalicijas su kitais panašiai mąstančiais partneriais;

4. atsižvelgdamas į tai, pabrėžia, kad Sąjunga turi glaudžiai bendradarbiauti su pagrindiniais partneriais visame pasaulyje ir aktyviai ginti pagrindines tarptautinės teisės ir daugiašalės sistemos institucijas; primygtinai tvirtina, kad svarbu stiprinti ES partnerystę su JT ir NATO, taip pat didinti bendradarbiavimą su tokiomis organizacijomis kaip Europos Taryba, ESBO, Pietryčių Azijos valstybių asociacija (ASEAN), Afrikos Sąjunga, Amerikos valstybių organizacija (OAS), Arabų Lyga, Lotynų Amerikos ir Karibų valstybių bendrija (CELAC) ir MERCOSUR; ragina stiprinti ES ir NATO bendradarbiavimą ir koordinavimą, telkti žinias ir išteklius bei vengti dubliavimosi, kad būtų sukurtas bendras papildomas požiūris į dabartines ir būsimas regioninio ir pasaulinio saugumo problemas, taip pat į konfliktus, sveikatos krizes, asimetriškas ir hibridines grėsmes, kibernetinius išpuolius ir dezinformaciją; pabrėžia Tarptautinio baudžiamojo teismo (TBT) svarbą tiriant nusikaltimus žmoniškumui ir ginant jų aukas bei palankiai vertina tvirtą Sąjungos paramą Teismui, kuris neseniai patyrė spaudimą ir išpuolius;

5. reiškia susirūpinimą dėl precedento neturinčio valstybės ir ne valstybės remiamų dezinformacijos ir propagandos kampanijų, darančių pragaištingą poveikį visuomenei, masto, be kita ko, Europos kaimynystėje ir ypač Vakarų Balkanų šalyse; smerkia manipuliavimą informacija ir jos panaudojimą kaip ginklą, be kita ko, vykdomą piktaviliškų ketinimų turinčių valstybinių, subnacionalinių ir nevalstybinių subjektų, taip pat platformas ir organizacijas, kurias autoritarinės trečiosios šalys naudoja siekdamos tiesiogiai ir netiesiogiai finansuoti Europos politines partijas ir veikėjus bei daryti jiems įtaką; palankiai vertina labai reikalingą ES institucijų atsaką į šį naują iššūkį, pvz., naujo specialiojo komiteto įsteigimą Parlamente, kuriame daugiausia dėmesio skiriama užsienio subjektų kišimuisi į demokratinius procesus ES, įskaitant dezinformaciją, ir tai, kad priimtas Tarybos sprendimas dėl ribojamųjų priemonių, skirtų kovai su Sąjungai ar jos valstybėms narėms gresiančiais kibernetiniais išpuoliais ([5]); pabrėžia, kad reikia pateikti atsaką, kuriuo nebūtų ribojamos pagrindinės teisės ir laisvės; atkreipia dėmesį į veiksmingos ES strateginės komunikacijos svarbą ir palankiai vertina strateginės komunikacijos stiprinimą Europos išorės veiksmų tarnyboje (EIVT) ir jos pastangas nustatyti ir nuslopinti dezinformacijos kampanijas; pabrėžia, kad ES turi toliau stiprinti savo pajėgumus siekdama aktyviai kovoti su melagingomis naujienomis ir dezinformacija kaip grėsme demokratijai ir gerinti savo saugumo kultūrą, kad būtų geriau apsaugoti jos informacijos ir ryšių tinklai; ragina ES tapti lydere propaguojant kolektyvinę kovos su hibridinėmis grėsmėmis ir piktaviliška autoritarinių režimų įtaka, ypač demokratiniam valdymui ir privačioms įmonėms visame pasaulyje, savigynos ir bendradarbiavimo sistemą; todėl pabrėžia, kad ES turi stiprinti savo sąjungas su kitais pasaulio demokratiniais veikėjais, kad būtų kovojama su tokiomis grėsmėmis pasauliniu mastu, be kita ko, pasitelkiant reformuotas ir atsparesnes daugiašales institucijas;

6. primygtinai reikalauja, kad ES užsienio ir saugumo politika būtų grindžiama ES sutarties 21 straipsnyje nustatytų tikslų, pavyzdžiui, demokratijos, žmogaus orumo, žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių, įskaitant religijos ar tikėjimo laisvę, skatinimu, visų mažumų ir religinių bendruomenių, įskaitant krikščionis, žydus, musulmonus, netikinčius ir kitus, apsauga ir lyčių lygybės propagavimu; šiuo atžvilgiu palankiai vertina neseniai priimtą Komisijos sprendimą atnaujinti ES specialiojo pasiuntinio religijos ar tikėjimo laisvės propagavimo už ES ribų klausimais įgaliojimus, tačiau primygtinai ragina kuo greičiau paskirti pasiuntinį; ragina ES delegacijas įdėmiai stebėti visuotinę žmogaus teisių padėtį, nustatyti tendencijas ir remti piliečių ir pilietinės visuomenės organizacijų pastangas pakeisti pasaulyje vyraujančias neigiamas tendencijas žmogaus teisių srityje; pabrėžia, kad ES užsienio ir saugumo politika yra efektyvesnė, kai taikant ekonomines ir politines paskatas nustatomos sąlygos; atsižvelgdamas į tai, primena, kad Komisija turėtų stebėti žmogaus teisių padėtį trečiosiose šalyse, kurioms taikomas bevizis režimas, ir reguliariai apie tai pranešti Parlamentui, taip pat, jei atitinkamoje šalyje esama pažeidimų, ji turėtų sustabdyti bevizio režimo taikymą; ragina Komisiją ir Tarybą stiprinti visame pasaulyje vykdomas Sąjungos paramos demokratijai programas, skatinant iš apačios į viršų principu vykstančius demokratinius procesus, didinant institucijų atsparumą ir remiant Europos politinių fondų darbą demokratinių procesų stiprinimo srityje; pakartoja savo raginimą, išdėstytą 2019 m. kovo 13 d. rekomendacijoje, atlikti ES specialiųjų įgaliotinių ir specialiųjų pasiuntinių pozicijų reformą ir peržiūrą;

7. pabrėžia, kad ES turėtų panaikinti pagrindines migracijos priežastis, pvz., skurdą, maisto stygių ir mitybos nesaugumą, nedarbą, nestabilumą ir nepakankamą saugumą trečiosiose šalyse, iš kurių neteisėtai masiškai migruojama; pabrėžia, jog, be kita ko, reikėtų skirti dėmesio pagalbai vystant stabilias institucijas, kad šiose valstybėse būtų skatinamas tvarus visuomenės vystymasis;

([5]) 2019 m. gegužės 17 d. Tarybos sprendimas (BUSP) 2019/797 dėl ribojamųjų priemonių, skirtų kovai su Sąjungai ar jos valstybėms narėms gresiančiais kibernetiniais išpuoliais (OL L 129 I, 2019 5 17, p. 13).

**2021 m. sausio 20 d., trečiadienis**

***Naujas BUSP užmojis: strateginiai regioniniai metodai, grindžiami tvirtesne politine valia***

8. primena, kad nė viena ES valstybė narė neturi pakankamai pajėgumų ir išteklių, kad galėtų veiksmingai pati spręsti dabartines tarptautines problemas; mano, kad šiomis aplinkybėmis ES visų pirma reikia tvirtesnės ir tikros ES valstybių narių politinės valios kartu susitarti dėl ES užsienio politikos tikslų ir jų siekti, kaip antai konfliktų prevencijos ir taikos susitarimų, ir kovoti su trečiųjų šalių pastangomis susilpninti ir suskaldyti ES, be kita ko, nesilaikant Europos vertybių; pabrėžia, kad tik stipri ir vieninga Europos Sąjunga, kurioje būtų nustatyta užsienio, saugumo ir gynybos politika ir kurioje ES valstybės narės remtų Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąjį įgaliotinį ir jam įgyvendinant sutartus tikslus, galės atlikti tvirtą vaidmenį naujoje geopolitinėje aplinkoje; ragina ES institucijas ir valstybes nares tarpusavyje ir su tarptautiniais partneriais suderinti bet kokius veiksmus, kuriais reaguojama į COVID-19 krizę, kad būtų skatinamas nuoseklus ir įtraukus pasaulinis atsakas į pandemiją, ir šiuo požiūriu palankiai vertina Europos komandos požiūrį;

9. pakartoja savo raginimą persvarstyti Visuotinę ES strategiją, kad būtų galima pasimokyti iš naujos geopolitinės dinamikos, dabartinių grėsmių, įskaitant COVID-19 pandemiją, ir numatomų būsimų iššūkių bei iš naujo įvertinti BUSP tikslus ir priemones; pabrėžia, kad toliau plėtodama bendradarbiavimą su tarptautiniais partneriais ir sąjungininkais ES turi paspartinti sprendimų priėmimą užsienio reikalų srityje ir gebėjimą bendradarbiauti su panašiai mąstančiais partneriais, kartu didinti daugiašališkumą, ir stiprinti savo strateginius gebėjimus veikti, taip pat, jei reikia, savarankiškai; pabrėžia, kad ES yra atsakinga už savo strateginio savarankiškumo kūrimą bendros diplomatijos, saugumo ir gynybos klausimais, taip pat ekonomikos, sveikatos ir prekybos klausimais, kad galėtų spręsti daugelį bendrų iššūkių siekdama apginti savo interesus, normas ir vertybes pasaulyje po pandemijos; todėl pabrėžia, kad Europos šalys privalo išsaugoti gebėjimą savarankiškai priimti sprendimus ir veikti; primygtinai ragina valstybes nares skubiai įgyvendinti ir taikyti naująjį reglamentą siekiant nustatyti užsienio investicijų į ypatingos svarbos sektorius tikrinimo mechanizmus; ragina ES valstybes nares sukurti naują daugiašalio bendradarbiavimo forumą, remiantis Daugiašalės strateginės eksporto kontrolės koordinavimo komiteto patirtimi, siekiant stebėti ir kontroliuoti technologijų eksportą, prekybos srautus ir jautrias investicijas į susirūpinimą keliančias šalis;

10. mano, kad vis dar yra daug neišnaudotų galimybių derinti ir integruoti visas ES išorės veiksmų kietosios ir švelniosios galios kryptis siekiant BUSP tikslų; atsižvelgdamas į tai primena, kad Europos Parlamento diplomatija yra svarbus ES užsienio politikos ramstis, turintis atskiras ir viena kitą papildančias priemones ir kanalus; todėl mano, kad Europos Parlamentas turėtų būti pripažintas neatsiejama Komisijos ir EIVT propaguojamos Europos komandos dalimi; šiuo požiūriu pabrėžia Parlamento vaidmenį tarpininkavimo ir paramos demokratijai srityje, taip pat vertingą parlamentinių asamblėjų indėlį į Europos išorės veiksmus, įskaitant saugumo ir gynybos klausimus, ir būtinybę skatinti jų veiklą bei užtikrinti, kad jų darbas būtų vykdomas tinkamai; ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąjį įgaliotinį bei Komisijos ir Tarybos pirmininkus nuolat informuoti Parlamentą ir įtraukti jį į ES išorės veiksmus;

11. mano, kad siekiant turėti tvirtą, nepriklausomą ir visapusiškai išplėtotą ES užsienio ir saugumo politiką taip pat reikia turėti tokiomis pačiomis savybėmis pasižymintį diplomatinį korpusą, kuris nuo pat pradžių būtų formuojamas atsižvelgiant į konkretų Europos aspektą; šiuo atžvilgiu pritaria pastangoms įsteigti Europos diplomatijos akademiją, kuriai būtų patikėta sukurti savarankišką būsimų ES diplomatų atrankos ir mokymo sistemą, pagrįstą tikru Europos diplomatų karjeros keliu;

12. pabrėžia, kad pagal ES sutarties nuostatas dėl konsultavimosi su Parlamentu ir jo informavimo BUSP srityje turėtų būti skaidriai ir laiku nustatytos aiškios dalijimosi atitinkamais dokumentais, įskaitant strategijų projektus, taisyklės; pažymi, kad reikia iš esmės tobulinti būdą, kuriuo šiuo metu Komisija ir EIVT perduoda neskelbtiną ar konfidencialią informaciją Parlamentui; be to, ragina išnagrinėti, kaip būtų galima pagerinti komitetų posėdžių ir keitimosi informacija su EIVT bei Komisija kokybę, aprėptį ir formatą; mano, kad 2010 m. politinės atskaitomybės deklaracija nebėra tinkamas Parlamento ir Komisijos pirmininko pavaduotojo ir Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams ir saugumo politikai santykių pagrindas ir ji turėtų būti pakeista tarpinstituciniu susitarimu, kad būtų sustiprintos Parlamento demokratinės kontrolės teisės, laikantis Sutarčių; be to, primena, kad paprašė peržiūrėti Tarybos sprendimą, kuriuo įsteigiama EIVT;

13. apgailestauja dėl nepakankamos pažangos gerinant sprendimų BUSP klausimais priėmimo procesą, nes tai daro poveikį ES veiksmų ir sprendimų priėmimo tarptautinėje arenoje veiksmingumui, spartai ir patikimumui; ragina valstybes nares nedelsiant pradėti diskusijas dėl galimybės pereiti nuo vieningo balsavimo prie kvalifikuotos balsų daugumos bent jau pasirinktose BUSP srityse, pavyzdžiui priimant sprendimus žmogaus teisių klausimais ir dėl sankcijų, nes tai būtų konkrečios priemonės, kuriomis būtų stiprinama ES įtaka pasaulinėje arenoje;

14. palankiai vertina tai, kad priimtas naujasis ES visuotinis sankcijų už žmogaus teisių pažeidimus režimas (panašus į ES Magnitskio aktą), pagal kurį leidžiama ES taikyti tikslines sankcijas už sunkius žmogaus teisių pažeidimus visame pasaulyje atsakingiems asmenims; rekomenduoja ateityje išplėsti sankcijų režimo taikymo sritį įtraukiant korupcijos atvejus;

15. ragina peržiūrėti įrangos, kurią draudžiama eksportuoti į trečiąsias šalis, sąrašus, kad būtų išvengta atvejų, kai valstybės narės, gaudamos ES finansinę paramą, suteikia priemones, kurios galiausiai naudojamos piliečių priespaudai;

16. remia ES masto debatus siekiant apsvarstyti tokius naujus bendradarbiavimo formatus kaip Europos saugumo taryba, nes atėjo laikas oficialiai nustatyti veiksmingus formatus ir institucijas, kad būtų pagerintas ES užsienio ir saugumo politikos nuoseklumas ir įtaka; mano, kad ši idėja turėtų būti aptarta konferencijoje dėl Europos ateities, taip pat pakartoja savo raginimą įsteigti Gynybos ministrų tarybą;

17. atkreipia dėmesį į tai, kad ES yra įsipareigojusi stiprinti JT vaidmenį tarptautinėje arenoje, ir šiuo tikslu pabrėžia, jog būtina pertvarkyti Jungtinių Tautų sistemą, kad visų agentūrų, organizacijų ir programų veiksmai būtų nuoseklesni, siekiant užtikrinti, kad būtų pasiekti Darnaus vystymosi darbotvarkės iki 2030 m. tikslai; dar kartą ragina valstybes nares pritarti Saugumo tarybos sudėties ir veiklos reformoms, kad ši taryba taptų veiksmingesnė ir operatyvesnė siekiant užtikrinti taiką pasaulyje, o jos darbotvarkė apimtų ne tik karinį saugumą, bet ir pabėgėlių bei perkeltų asmenų judėjimą, aprūpinimą maistu, klimato kaitą ir kovą su pandemijomis;

18. pabrėžia, kad ES atlieka labai svarbų vaidmenį remdama vykstančius demokratinius ir rinkimų procesus bei užtikrindama jų skaidrumą bei teisėtumą;

19. pripažįsta, kad Vakarų Balkanų ir rytinių bei pietinių kaimyninių šalių stabilumas, saugumas, taika ir klestėjimas daro tiesioginį poveikį pačios Sąjungos ir jos valstybių narių stabilumui bei saugumui, taip pat jos kaip geopolitinės pasaulinio masto veikėjos reputacijai; pabrėžia tai, kad Europos Sąjunga yra didžiausia Vakarų Balkanų ir Rytų Partnerystės šalių prekybos partnerė ir investuotoja; ragina ES prisiimti strateginę atsakomybę ES kaimynystėje ir tinkamesniu laiku atlikti aktyvesnį, vieningesnį ir veiksmingesnį vaidmenį tarpininkaujant ir taikiai sprendžiant tebesitęsiančią įtampą ir konfliktus, taip pat užkertant kelią bet kokiems būsimiems konfliktams kaimyninėse šalyse; mano, kad tai galima pasiekti pirmenybę teikiant prevencinio taikos stiprinimo pastangoms, įskaitant prevencinę diplomatiją ir ankstyvojo perspėjimo mechanizmus, stiprinant dvišalį bendradarbiavimą ir remiant demokratines jėgas ir teisinę valstybę, sukuriant teigiamas socialinio ir ekonominio stabilizavimo ir vystymosi paskatas bei didinant visuomenių atsparumą, tam skiriant pakankamai biudžeto išteklių; pakartoja, kad tvirtai remia Normandijos formatą, Berlyno konferenciją dėl Libijos ir Minsko grupę;

20. pakartoja savo įsipareigojimą dėl plėtros kaip pagrindinės pokyčius skatinančios ES politikos ir palankiai vertina persvarstytą Komisijos metodiką ir jos didesnį dėmesį politiniam plėtros proceso pobūdžiui; pritaria Vakarų Balkanų šalių europinei perspektyvai ir palankiai vertina tai, kad ES valstybės narės dar kartą patvirtino tvirtą paramą šiai perspektyvai, kaip nurodyta 2020 m. gegužės 6 d. Zagrebo deklaracijoje, taip pat sprendimą pradėti stojimo derybas su Albanija ir Šiaurės Makedonija; ragina Tarybą ir Komisiją nedelsiant pradėti tarpvyriausybines konferencijas su šiomis dviem šalimis ir apskritai paspartinti stojimo procesą, nes Vakarų Balkanų šalys geografiniu, istoriniu ir kultūriniu požiūriu yra Europos dalis; ypač primygtinai ragina Bulgariją nebeprieštarauti tarpvyriausybinės konferencijos su Šiaurės Makedonija atidarymui; pabrėžia, kad šių šalių integracija į ES yra labai svarbi viso žemyno stabilumui ir saugumui, taip pat ES įtakai regione ir už jo ribų; pabrėžia, kad stojimo procesas turėtų paskatinti tvarią demokratinę, ekonominę ir ekologinę pertvarką bei socialinę konvergenciją, taip pat užtikrinti kaimyninius santykius ir regioninį bendradarbiavimą; primena, kad plėtros procesas grindžiamas nuopelnais ir paremtas griežtomis ir teisingomis sąlygomis pagal Kopenhagos kriterijus; pakartoja, kad reformų įgyvendinimas turi būti juntamas vietoje, ir pabrėžia, kad reikia nustatyti aiškius, skaidrius ir nuoseklius stojimo kriterijus, taip pat nuolatinę politinę, finansinę (PNPP III) ir techninę paramą viso proceso metu, aiškiai įvertinant pažangą; pabrėžia, kad šalys kandidatės ir galimos šalys kandidatės turėtų laikytis susijusių Komisijos pirmininko pavaduotojo ir Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio BUSP srities deklaracijų ES vardu bei Tarybos sprendimų;

21. palankiai vertina ES aukščiausiojo lygio susitikimo su Rytų partnerystės šalimis rezultatus ir tikisi, kad šešios šalys nuoširdžiai įsipareigos vykdyti reformų procesus, kurie reikalingi demokratiškesnei, labiau klestinčiai, teisingesnei, stabilesnei ir pagrindinėms vertybėms ir principams artimesnei visuomenei kurti; pabrėžia, kad bendradarbiavimas su Rytų partnerystės šalimis ir kitomis ES kaimyninėmis šalimis turėtų būti BUSP prioritetas, nes šių šalių vystymasis ir

demokratizacija yra gyvybiškai svarbūs ES; ragina Komisiją ir EIVT toliau stiprinti ekonominius ir junglumo ryšius, naudojant prekybos ir asociacijos susitarimus, teikiant galimybes patekti į bendrąją rinką ir glaudinant žmonių tarpusavio ryšius, be kita ko, taikant vizų režimo supaprastinimą ir liberalizavimą, jei įvykdomi visi tokio režimo reikalavimai; pabrėžia, kad visa tai galėtų būti paskata stiprinti demokratines reformas ir priimti ES taisykles bei standartus; ragina ES išsaugoti Rytų partnerystės šalims pritaikytą diferenciaciją, pagrįstą principu „parama pagal pažangą“; atkreipia dėmesį į ypatingą Rytų partnerystės šalių patirtį ir žinias, įskaitant jų indėlį vykdant ES bendros saugumo ir gynybos politikos (BSGP) misijas, dalyvaujant kovinėse grupėse ir operacijose, ir ragina stiprinti ES ir Rytų partnerystės šalių bendradarbiavimą su ES susijusios gynybos politikos srityje;

22. pritaria Baltarusijos piliečių taikos, demokratijos ir orumo reikalavimams, taip pat reikalavimui surengti naujus, laisvus ir sąžiningus prezidento rinkimus; pabrėžia, koks svarbus Koordinacinės tarybos, kaip protestuojantiems Baltarusijos piliečiams atstovaujančio organo, vaidmuo; griežtai smerkia smurtinį susidorojimą su taikiais demonstrantais ir palankiai vertina tai, kad priimtos sankcijos A. Lukašenkos režimui, įskaitant patį Aliaksandrą Lukašenką, ir pakartoja savo poziciją, kad nepripažįsta suklastotų 2020 m. rugpjūčio 9 d. įvykusių prezidento rinkimų rezultatų; prašo ES nuodugniai peržiūrėti ES ir Baltarusijos santykius, atsižvelgiant į tai, kad režimas nesilaiko pagal tarptautinę teisę prisiimtų savo įsipareigojimų ir susitarimų su ES, taip pat sukurti socialinio ir ekonominio stabilizavimo ir plėtros bei paramos demokratinėms pajėgoms paskatas;

23. pabrėžia, koks svarbus yra ES įsipareigojimas remti savo partnerių suverenitetą, nepriklausomybę ir teritorinį vientisumą tarptautiniu mastu pripažintų jų sienų ribose; yra susirūpinęs dėl karštų konfliktų zonų plitimo artimiausiose ES kaimyninėse šalyse, taip pat dėl įšaldytų konfliktų ir tebesitęsiančios Rusijos Federacijos vykdomos suverenioms valstybėms priklausančių teritorijų *de facto* okupacijos; pakartoja, kad smerkia agresyvią Rusijos politiką Ukrainos atžvilgiu, jos neigiamą vaidmenį keliuose įšaldytuose konfliktuose ir jos vykdomą spaudimą kai kurioms artimiausioms ES kaimynėms, be to, kad ji pažeidė Krymo totorių teises, blokavo Azovo jūrą, toliau konfiskuoja Ukrainos dujų telkinius Juodojoje jūroje ir pažeidžia Sakartvelo ir Moldovos teritorinį vientisumą; tebėra visapusiškai įsipareigojęs vykdyti neteisėtos Krymo aneksijos nepripažinimo politiką; ragina Rusiją prisiimti atsakomybę, pasinaudoti savo įtaka Rusijos remiamiems separatistams ir visapusiškai įgyvendinti savo įsipareigojimus pagal Minsko susitarimus; pabrėžia, kad ES turi sustiprinti savo veiksmus taikiai sprendžiant vadinamuosius įšaldytus konfliktus, taip pat palaikant dialogą su susijusiomis trečiosiomis šalimis, aktyviai skatinti sprendimus, grindžiamus tarptautinės teisės normomis ir principais, JT Chartija ir 1975 m. ESBO Helsinkio baigiamuoju aktu, bei didinti paramą nuo konfliktų nukentėjusiems civiliams gyventojams, šalies viduje perkeltiems asmenims ir pabėgėliams; taip pat reikalauja, kad Rusijos Federacija nutrauktų Sakartvelui priklausančių Abchazijos ir Cchinvalio (Pietų Osetija) teritorijų okupaciją ir kad sustabdytų abiejų regionų de facto integraciją į Rusijos administracinę struktūrą;

24. atkreipia reikiamą dėmesį į 2020 m. lapkričio 9 d. Armėnijos, Azerbaidžano ir Rusijos pasirašytą susitarimą dėl visiško karo veiksmų Kalnų Karabache bei jo apylinkėse nutraukimo; tikisi, kad šis susitarimas padės išgelbėti civilių gyventojų ir karinio personalo gyvybes ir atverti šviesesnes perspektyvas taikiai išspręsti šį pražūtingą konfliktą; apgailestauja dėl to, kad *status quo* buvo keičiamas pasitelkiant karines pajėgas, o ne taikias derybas; griežtai smerkia civilių žudymą ir civilinių objektų ir maldos namų naikinimą, smerkia kasetinių šaudmenų naudojimą konflikto metu, apie kurį pranešta; primygtinai ragina Armėniją ir Azerbaidžaną nedelsiant ratifikuoti Konvenciją dėl kasetinių šaudmenų, kuria aiškiai draudžiamas jų naudojimas; pabrėžia, kad dar reikia rasti ilgalaikį sprendimą ir kad taikos užtikrinimo ir būsimo regiono teisinio statuso nustatymo procesui turėtų vadovauti Minsko grupės bendrapirmininkiai ir jis turėtų būti grindžiamas pagrindiniais grupės principais; pabrėžia, jog reikia skubiai užtikrinti, kad humanitarinė pagalba pasiektų tuos, kuriems jos reikia, kad būtų užtikrintas Armėnijos gyventojų saugumas ir jų kultūros paveldas Kalnų Karabache ir kad šalies viduje perkeltiems asmenims ir pabėgėliams būtų leidžiama grįžti į savo buvusias gyvenamąsias vietas; ragina tinkamai ištirti visus įtarimus dėl karo nusikaltimų ir patraukti baudžiamojon atsakomybėn už juos atsakingus asmenis; ragina ES aktyviau dalyvauti sprendžiant konfliktą ir nepalikti regiono likimo kitų galingų valstybių rankose;

25. palankiai vertina būsimą Komisijos ir vyriausiojo įgaliotinio bendrą komunikatą dėl atnaujintos partnerystės su pietinėmis kaimyninėmis šalimis; ragina ES, vykdant savo politiką Vidužemio jūros pietinio regiono atžvilgiu, atsižvelgti į kiekvienos šio regiono šalies ypatumus; ragina ES stiprinti bendradarbiavimą su regioniniais veikėjais, pvz., Arabų Lyga, Afrikos Sąjunga ir Vidužemio jūros sąjunga, ir aktyviai remti pietinių kaimyninių šalių tarpusavio bendradarbiavimą regione, kaip nepamainomą priemonę, kuria užtikrinamas saugumas ir darnus ekonomikos vystymasis; pabrėžia, kad būtina stiprinti Sąjungos santykius su Šiaurės Afrikos šalimis; apgailestauja, kad praėjus 25 metams po vadinamojo Barselonos proceso nustatymo, vis dar nebaigta kurti bendros gerovės, stabilumo ir laisvės erdvė su Vidužemio jūros pietinėmis kaimyninėmis šalimis; visiškai remia Berlyno procesą ir palankiai vertina visas JT iniciatyvas, skirtas rasti visapusišką politinį krizės Libijoje sprendimą;

26. pabrėžia, kad ES daugiau dėmesio turi skirti vykstančiam konfliktui Sirijoje ir stengtis patraukti baudžiamojon atsakomybėn Sirijos režimo narius bei jo sąjungininkus, visų pirma iš Rusijos ir Irano, kurie yra atsakingi už daugelį nuo 2011 m. įvykdytų karo nusikaltimų;

27. mano, kad ES ir toliau turėtų atlikti aktyvų vaidmenį Artimųjų Rytų taikos proceso ir šalių susitarimo, įskaitant susitarimo dėl galutinio statuso klausimus, sudarymo srityje, visų pirma atsižvelgiant į tai, kad reikia išsaugoti sąlygas vietoje siekiant rasti taikų dviejų valstybių sambūviu pagrįstą sprendimą išsaugant 1967 m. sienas, Jeruzalę paskelbiant abiejų valstybių sostine, saugiai Izraelio valstybei ir nepriklausomai, demokratiškai, vientisai ir pajėgiai Palestinos valstybei taikiai ir saugiai gyvuojant greta, vadovaujantis apsisprendimo teise ir visapusiška pagarba tarptautinės teisės nuostatoms;

28. atsižvelgia į vadinamuosius Abraomo susitarimus, kuriais užtikrinamas Izraelio, Jungtinių Arabų Emyratų ir Bahreino santykių normalizavimas; ryšium su tuo palankiai vertina Jungtinių Amerikos Valstijų vaidmenį padedant įgyvendinti Abraomo susitarimus; atkreipia dėmesį į tai, kad Arabų valstybės, pvz., Egiptas ar Jordanija, kurie jau daugelį metų palaiko diplomatinius santykius su Izraeliu, atliko svarbų vaidmenį skatinant dialogą Artimųjų Rytų taikos proceso klausimais, įskaitant dialogą saugumo ir stabilumo klausimais; pabrėžia, kad ir toliau svarbu investuoti į prasmingas Izraelio ir Palestinos derybas; palankiai vertina tai, kad viena iš Abrahamo susitarimų sąlygų buvo aneksavimo planų sustabdymas Vakarų Krante, ir ragina visas šalis į tai atsižvelgti;

29. palankiai vertina Palestinos politinių jėgų neseniai pasiektą susitarimą per ateinančius šešis mėnesius surengti įstatymų leidžiamosios valdžios ir prezidento rinkimus ir pabrėžia, kad Sąjungai demokratiniai rinkimai tebėra vienas iš svarbiausių prioritetų; pabrėžia, kad reikia remti taikos procesą Artimuosiuose Rytuose ir užtikrinti atitinkamus finansinius išteklius, skirtinus Jungtinių Tautų pagalbos ir darbų agentūros Palestinos pabėgėliams Artimuosiuose Rytuose (UNRWA) darbui, glaudžiai bendradarbiaujant su tarptautine rėmėjų bendruomene;

30. palankiai vertina ES įsipareigojimą išsaugoti Bendrą visapusišką veiksmų planą (BVVP) ir užtikrinti, kad jį visapusiškai įgyvendintų visos šalys; pabrėžia, kad šis daugiašalis susitarimas – tai itin svarbus Europos diplomatijos laimėjimas, jis ir toliau yra pagrindinis pasaulinės ginklų neplatinimo struktūros ramstis ir kertinis akmuo užtikrinant taiką, saugumą ir stabilumą regione, ir kad ES suinteresuota užtikrinti, kad jis būtų visapusiškai išsaugotas ir įgyvendintas; ragina JAV susilaikyti nuo vienpusių veiksmų, taip prisidedant prie taikos bei saugumo regionine ir pasaulyje ir taisyklėmis pagrįstos pasaulio tvarkos; primygtinai ragina vyriausiąjį įgaliotinį ir pirmininko pavaduotoją pasinaudoti visomis turimomis politinėmis ir diplomatinėmis priemonėmis, kad būtų išsaugotas Bendras visapusiškas veiksmų planas; atsižvelgdamas į konkurenciją Persijos įlankos regione, ragina vyriausiąjį įgaliotinį ir pirmininko pavaduotoją aktyviau vykdyti politinį dialogą su regiono šalimis, siekiant skatinti deeskalavimą ir įtraukią regiono saugumo struktūrą, vadovaujantis 2020 m. sausio 10 d. Užsienio reikalų tarybos išvadomis; ragina vyriausiąjį įgaliotinį ir pirmininko pavaduotoją ryšium su tuo apsvarstyti galimybę paskirti specialųjį pasiuntinį Persijos įlankos regionui, kad minėtą užduotį būtų galima lengviau įgyvendinti;

31. ragina Prancūziją, Vokietiją ir Jungtinę Karalystę, kaip Bendrą visapusišką veiksmų planą pasirašiusias šalis, ES ir jos valstybes nares stiprinti vienybę, atgrasymo priemones ir atsparumą trečiųjų šalių taikomoms antrinėms sankcijoms ir įgyvendinti priemones, kuriomis būtų apsaugoti ES teisėti interesai, be kita ko, visapusiškai naudojantis paramos prekybos mainams priemone (INSTEX); nepritaria tam, kad JAV, pasitraukusios iš BVVP, vėl taiko vienašališkas, ekstrateritorines sankcijas, nes taip pažeidžiami ES teisėti ekonominiai ir užsienio politikos interesai, visų pirma, dėl to, kad trukdoma humanitarinei prekybai su Iranu kilus COVID-19 pandemijai; ragina JAV besąlygiškai vėl prisijungti prie BVVP ir kartu reikėtų Iraną primygtinai raginti pradėti visapusiškai laikytis pagal susitarimą prisiimtų savo įsipareigojimų; atsižvelgdamas į tai smerkia Irano sprendimą pradėti sodrinti uraną iki 20 proc., nes tai yra tiesioginis ir sunkus susitarimo dėl branduolinės programos pažeidimas;

32. atkreipia dėmesį į JT žinomų tarptautinių ir regioninių ekspertų grupės kolegijos ataskaitą dėl Jemeno, kurioje nurodyta, kad Jemeno vyriausybė, husiai, Pietų pereinamoji taryba, taip pat koalicijos, kuriai vadovauja Saudo Arabija ir Jungtiniai Arabų Emyratai, nariai, vykdė grubius tarptautinių žmogaus teisių ir tarptautinės humanitarinės teisės pažeidimus, kurie prilygsta karo nusikaltimams, kaip antai, puolimus be atrankos prieš civilius ir civilinius objektus; ragina ES ir jos valstybes nares užtikrinti, kad už sunkiausius nusikaltimus būtų baudžiama, ir *inter alia*, remti, kad padėties Jemene klausimas būtų perduotas nagrinėti Tarptautiniam baudžiamajam teismui; ragina ES ir valstybes nares taikyti tikslines sankcijas Saudo Arabijos ir Jungtinių Arabų Emyratų pareigūnams, dalyvavusiems įtariamuose karo nusikaltimuose; dar kartą pakartoja raginimą valstybėms narėms nutraukti ginklų pardavimą Saudo Arabijai ir Jungtiniams Arabų Emyratams, nes taip jos tik prisideda prie konflikto kurstymo ir tolesnių Jemeno gyventojų kančių;

**2021 m. sausio 20 d., trečiadienis**

33. mano, kad ES turi skubiai nustatyti geresnę geopolitinę ir bendrą trumpalaikių, vidutinės trukmės ir ilgalaikių santykių su Turkija strategiją, visų pirma atsižvelgiant į besitęsiantį demokratijos padėties blogėjimą ir vis kategoriškesnę Turkijos užsienio politiką, kuri prisideda prie įtampos eskalavimo ir daro destabilizuojamąjį poveikį, o tai kelia grėsmę regioninei taikai ir stabilumui rytinėje Vidužemio jūros regiono dalyje, Artimuosiuose Rytuose ir Pietų Kaukaze, taip pat atsižvelgiant į jos vaidmenį konfliktuose Sirijoje, Irake, Libijoje ir Kalnų Karabache;

34. ragina ES atlikti svarbų vaidmenį Vidužemio jūros regione, nes ji tapo veikėja, galinčia garantuoti, kad šiame regione būtų užtikrintas stabilumas, taip pat kalbant apie kovą su organizuotu nusikalstamumu, terorizmu ir nelegalia imigracija; pabrėžia, kad šiuo metu vykdomas teisėkūros darbas, susijęs su nauju migracijos ir prieglobsčio paktu, taigi ES teisėkūros institucijos turi reikšmingą galimybę tobulinti ES prieglobsčio ir migracijos politiką ir taip sumažinti priklausomybę nuo Turkijos;

35. pakartoja, kad stojimo derybos su Turkija yra oficialiai įšaldytos, atsižvelgiant į žmogaus teisių padėtį, demokratijos padėties pablogėjimą ir teisinės valstybės problemas Turkijoje; mano, kad santykiai su Turkija negali būti grindžiami iliuziniu ir atgyvenusiu stojimo procesu; pabrėžia, kad Europos Sąjunga, jos valstybės narės ir Turkija turi bendrą strateginį interesą sukurti stabilią ir saugią aplinką rytinėje Vidužemio jūros regiono dalyje; tačiau primena, kad būtinas dialogas, kuriam turi būti teikiama pirmenybė kuriant šią stabilią ir saugią aplinką, gali vykti tiktai vengiant bet kokių vienašalių provokacijų, juo labiau karinių, laivyno ar oro pajėgų veiksmų; ryšiu su tuo primena ES visapusišką solidarumą su savo valstybėmis narėmis Graikija ir Kipru;

36. pakartoja, kad Sąjunga yra pasirengusi naudotis visomis turimomis priemonėmis ir galimybėmis, be kita ko, numatytomis ES sutarties 29 straipsnyje ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 215 straipsnyje, kad būtų apsaugoti jos ir jos valstybių narių interesai; primena 2019 m. spalio 14 d. Tarybos išvadas, kuriose valstybės narės raginamos laikytis tvirtos nacionalinės pozicijos dėl savo ginklų eksporto į Turkiją politikos, remiantis Bendrosios pozicijos 2008/944/BUSP nuostatomis, įskaitant griežtą ketvirtojo kriterijaus dėl regioninio stabilumo taikymą, ir ragina Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąjį įgaliotinį ir Tarybą apsvarstyti galimybę pradėti taikyti iniciatyvą, kuria visos valstybės narės būtų įpareigotos sustabdyti ginklų eksporto į Turkiją licencijavimą pagal šią bendrąją poziciją; primena 2020 m. spalio 1 d. Tarybos išvadas, kuriose pabrėžiama, kad ES naudosis visomis turimomis priemonėmis ir galimybėmis, įskaitant sankcijų režimo Turkijai taikymą, kad būtų apsaugoti jos ir jos valstybių narių interesai; pakartoja savo raginimą vyriausiajam įgaliotiniui ir pirmininko pavaduotojui, nes Turkija rytinės Vidužemio jūros pakrantės regione toliau vykdo neteisėtus vienašalius veiksmus, prieštaraujančius ES valstybės narės suverenumui, ir tarptautinei teisei, ir nedalyvauja tarptautine teise grindžiamame dialoge; ragina NATO imtis vadovaujamo vaidmens siekiant Turkijai kuo griežčiau pranešti, kad nebus toleruojami agresyvūs šalies veiksmai prieš kitas NATO nares;

37. griežtai smerkia du Turkijos ir Libijos pasirašytus susitarimo memorandumus dėl jūrų zonų nustatymo ir visapusiško saugumo ir karinio bendradarbiavimo, kurie yra tarpusavyje susiję ir akivaizdžiai pažeidžia tiek tarptautinę teisę, tiek JT Saugumo Tarybos rezoliuciją, pagal kurią Libijai nustatytas ginklų embargas;

38. griežtai smerkia Turkijos destabilizuojantį vaidmenį, kuris kelia pavojų trapiam Pietų Kaukazo regiono stabilumui; ragina Turkiją susilaikyti nuo bet kokio kišimosi į Kalnų Karabacho konfliktą, įskaitant karinės paramos teikimą Azerbaidžanui, ir atsisakyti destabilizuojančių veiksmų bei aktyviai skatinti taiką; taip pat smerkia tai, kad Turkija į Kalnų Karabachą perkėlė užsienio kovotojus teroristus iš Sirijos ir kitų šalių, kaip patvirtino tarptautiniai veikėjai, įskaitant ESBO Minsko grupei pirmininkaujančias šalis; apgailestauja dėl Turkijos noro destabilizuoti ESBO Minsko grupę, nes ji turi užmojų atlikti labiau lemiamos reikšmės vaidmenį šiame konflikte;

39. pabrėžia, kad ES ir JK abipusis interesas, kurį sustiprina bendri principai bei vertybės, taip pat geografinis artumas ir ilgalaikis strateginis bendradarbiavimas, yra susitarti dėl bendro atsako į užsienio, saugumo ir gynybos politikos problemas, remiantis daugiašališkumo, konfliktų sprendimo dialogo ir diplomatinėmis priemonėmis bei tarptautinės teisės principais ir atsižvelgiant į tai, kad dauguma tarptautinių grėsmių abiem pusėms daro tokį pat stiprų poveikį; pabrėžia, kad svarbu pasiekti gerą susitarimą dėl būsimų ES ir JK santykių, kuriuo būtų apsaugoti ES interesai; palankiai vertina tai, kad sudarytas ES ir Jungtinės Karalystės prekybos ir bendradarbiavimo susitarimas, kuris suteikia aiškumo ir tikrumo abiejų šalių piliečiams ir įmonėms; pabrėžia, kad šiuo metu nagrinėja šį susitarimą ir ketina atidžiai stebėti visų ES ir Jungtinės Karalystės susitarimo aspektų įgyvendinimą;

40. pabrėžia, kad transatlantinis bendradarbiavimas tebėra nepaprastai svarbus ir yra reikšminga ES bendros užsienio ir saugumo politikos dalis; ragina dėti daugiau pastangų siekiant tvirtos ir modernizuotos transatlantinės partnerystės ir nuolatinio dialogo, pagrįsto tarpusavio pagarba, ir imtis konkrečių veiksmų, kuriais skatinamas daugiašališkumas, teisinė valstybė, žmogaus teisės, transatlantinis saugumas, ekonominis bendradarbiavimas ir kova su klimato kaita, taip pat išlaikyti taisyklėmis grindžiamą tarptautinę sistemą, kad būtų galima įveikti dabartines ir būsimas užsienio, saugumo ir prekybos problemas ir krizes, ypatingą dėmesį skiriant dabartinei ekstremaliajai sveikatos situacijai ir dėl jos kylantiems ekonominiams, socialiniams, saugumo ir politiniams iššūkiams;

41. primygtinai pabrėžia, kad reikėtų modernizuoti transatlantinę partnerystę, siekiant veiksmingiau kovoti su pandemija ir kitais pagrindiniais tarptautiniais iššūkiais, pvz., klimato kaita; pripažįsta, kad reikia rasti naują pagrindą ES ir JAV bendradarbiavimui reaguojant į nacionalistinius, autoritarinius ir hegemoninius užmojus, ekspansinę įtampą Artimuosiuose Rytuose ir Persijos įlankoje, vis aktyviau veikiančių ekonominių veikėjų daugiapoliškumą ir dabartinę ekonomikos krizę abiejose Atlanto pusėse; palankiai vertina ES iniciatyvą užmegzti transatlantinį dialogą Kinijos klausimais;

42. mano, kad ši partnerystė gali klestėti tik tuo atveju, jei jos pagrindas – bendromis vertybėmis ir interesais paremti santykiai, pagarba tarptautinei teisei ir daugiašalėms institucijoms, taip pat pasitikėjimas, kurį, deja, pastaraisiais metais neigiamai paveikė pernelyg pertekliniai vienašaliai veiksmai, kurie taip pat susilpnino daugiašales sistemas, kuriose dalyvauja ES ir jos valstybės narės; ryšium su tuo apgailestauja dėl vienašališkų JAV Prezidento Donaldo Trumpo administracijos tendencingų veiksmų; atkreipia dėmesį į tai, kad silpnesni Vakarų valstybių ryšiai suteikia galimybę neliberalioms valstybėms užpildyti su lyderės pozicija susijusią spragą tarptautinėje arenoje; tikisi, kad JAV pakeis savo pastarųjų metų kryptį atsisakyti daugiašalės taisyklėmis pagrįstos pasaulio tvarkos ir sudarys sąlygas atnaujinti glaudžius vieningus transatlantinius veiksmus, visapusiškai grindžiamus bendromis ES ir JAV vertybėmis bei principais; pakartoja, kad NATO priklausančios Europos šalys turi prisiimti didesnę naštos pasidalijimo atsakomybę saugant transatlantinę erdvę ir reaguoti į naujas hibridines grėsmes; pabrėžia, kad ateityje vykdant taikos kūrimo veiksmus jėgų sutelkimas su JAV užtikrintų didesnę sinergiją ir sudarytų geresnes sąlygas tinkamiau spręsti pasaulinius uždavinius;

43. griežčiausiai smerkia JAV Kongreso rūmų šturmą, surengtą riaušininkų, pakurstytų prezidento Donaldo Trumpo sąmokslo teorijų ir nepagrįstų tvirtinimų, kad buvo suklastoti 2020 m. lapkričio 3 d. prezidento rinkimai; tikisi, kad JAV užtikrins taikų valdžios perdavimą išrinktam prezidentui Josephui Bidenui ir išrinktajai viceprezidentei Kamalai Harris; yra sunerimęs dėl plintančio populizmo ir ekstremizmo abiejose Atlanto pusėse ir pabrėžia, kad reikia skubiai ginti demokratiją, žmogaus teises ir teisinę valstybę visame pasaulyje;

44. ragina išlaikyti tvirtą ir vieningą poziciją Rusijos Federacijos atžvilgiu ir, be kita ko, peržiūrėti penkis pagrindinius ES politikos principus; ragina parengti naują ES ir Rusijos strategiją ir taip demokratijai pritariančiai Rusijos visuomenės daliai duoti aiškų signalą dėl ES tolesnio noro dalyvauti ir bendradarbiauti; ragina griežtinti sankcijų režimą, ypač atsižvelgiant į pastaruosius įvykius, susijusius su bandymu nužudyti Aleksejų Navalną Rusijos teritorijoje pasinaudojant Rusijoje sukurta karine „Novičiok“ grupės paralyžiuojamąja nuodingąja medžiaga; palankiai vertina tai, kad Užsienio reikalų taryba patvirtino ribojamąsias priemones, susijusias su cheminių ginklų naudojimu bandant nužudyti Aleksejų Navalną; pakartoja savo raginimą atlikti nepriklausomą tarptautinį jo apnuodijimo tyrimą;

45. pakartoja, kad Minsko susitarimų laikymasis yra svarbi bet kokio esminio ES ir Rusijos santykių pasikeitimo sąlyga; apgailestauja dėl neigiamo Rusijos vaidmens dezinformacijos kampanijose ir kitų formų hibridiniame kare, vykdomame prieš ES ir Vakarus, nes taip siekiama susilpninti mūsų vidaus sanglaudą, taigi ir mūsų gebėjimą veiksmingai veikti pasaulinėje arenoje; be to, apgailestauja dėl tikslinių žudymų ES teritorijoje ir cheminio ginklo naudojimo, taip pat dėl sudėtingos vidaus padėties, susijusios su žmogaus teisėmis ir pagrindinėmis laisvėmis; pabrėžia, kad reikia primygtinai raginti Rusijos Federaciją laikytis tarptautinės teisės ir sutarčių; reiškia susirūpinimą dėl to, kad Rusija ne kartą pažeidė ginklų kontrolės susitarimus ir standartus ir dėl to žlugo Sutartis dėl vidutinio nuotolio branduolinių pajėgų, taip pat dėl to, kad ji pažeidė cheminių ginklų konvenciją panaudojama karines paralyžiuojančiąsias medžiagas tiek šalies viduje, tiek ES teritorijoje;

46. pabrėžia, kad Afrika – svarbi daugiašalės sistemos strateginė partnerė; palankiai vertina dabartines pastangas pertvarkyti ir iš esmės patobulinti ES ir Afrikos strategiją, vadovaujantis modeliu, kuris yra pagrįstas ne paramos teikėjo ir gavėjo santykiais, o bendra ir suderinta lygiateise partneryste, grindžiama aiškiu atitinkamų ir abipusių interesų ir atsakomybės suvokimu, siekiant plėtoti sąžiningą, į žmones orientuotą ir tvarią partnerystę, be kita ko, apimančią ir žmogaus teisių, saugumo ir bendradarbiavimo kovojant su terorizmu sritis; šiuo atžvilgiu pabrėžia, kad reikia skirti ypatingą dėmesį situacijai Sahelio regione, atsižvelgiant į didėjantį nestabilumą ir reikšmingus tiesioginius ir netiesioginius įvykių šiame regione padarinius Europos Sąjungai; primygtinai ragina nustatyti Europos viziją, skirtą solidarumui, atsižvelgiant į padėties Libijoje pokyčius, ir, be kita ko, žmogaus teisėms, įgyvendinant paramos vystymuisi politiką ir konsoliduojant ekonominės partnerystės susitarimus; ragina laikytis bendro ES požiūrio ir stengtis stiprinti ES ryšius su

**2021 m. sausio 20 d., trečiadienis**

Afrika, su ja susijusius informuotumą ir įsipareigojimus; primena, kad Europos dalyvavimas ir patikimas įsipareigojimas yra nepaprastai svarbus siekiant sumažinti humanitarinius ir socialinius bei ekonominius sunkumus;

47. pažymi Europos pajėgumų stiprinimo ir mokymų misijų skatinant taiką, saugumą ir stabilumą Afrikoje svarbą; pakartoja ES stabilizavimo misijų ir operacijų, vykdomų Afrikoje, ypač Užsacharyje ir Sahelio regionuose, svarbą ir ragina EIVT ir Tarybą užtikrinti, kad būtų sustiprinti BSGP misijų įgaliojimai ir priemonės Afrikoje ir taip sudaryta galimybė toliau veiksmingai veikti ir reaguoti į sunkius iškylančius iššūkius; atkreipia dėmesį į ES vadovaujamą vaidmenį diplomatiškai ir taikiai sureguliuojant konfliktus, be kita ko, vykdant tarpininkavimo iniciatyvas ir nusiginklavimo, demobilizacijos ir reintegracijos programas;

48. mano, kad, vykdant ES geopolitinę strategiją pasaulyje, svarbu stiprinti santykius su Lotynų Amerikos ir Karibų regiono šalimis; pabrėžia, kad Sąjunga turi stiprinti ES ir Lotynų Amerikos bei Karibų regiono šalių, kurios kartu sudaro trečdalį JT narių, ryšius, remiantis bendromis vertybėmis ir principais, ypač ginant daugiašalę taisyklėmis grindžiamą tvarką, skatinant žaliąją darbotvarkę ir kovojant su skurdu ir nelygybe; primygtinai ragina Sąjungą išlaikyti savo, kaip labiausiai pageidaujamos Lotynų Amerikos šalių partnerės, poziciją, atsižvelgiant į tai, kad kiti geopolitiniai veikėjai regione užima vis didesnę erdvę;

49. atsižvelgdamas į tai, ragina imtis tikslinių ir įvairialypių veiksmų regione pasinaudojant bendru ES naratyvu, kad taip būtų galima skatinti vykdyti strategijas, kurios padėtų kartu įveikti bendrus iššūkius, pvz., susijusius su taikos, saugumo ir klestėjimo puoselėjimu, ir kartu užtikrinti bendrą atsaką susidūrus su klimato kaitos keliamomis grėsmėmis; pabrėžia Lotynų Amerikos svarbą Europos Sąjungai ir ragina ir toliau laikyti šį regioną geostrateginiu požiūriu labai svarbiu bendrai užsienio ir saugumo politikai, ryšium su tuo dalyvauti skatinant demokratiją ir žmogaus teises šiame regione ir pagelbėti šio regiono ekonominio vystymosi procese; pabrėžia, kad pagarba teisinei valstybei ir stabiliai politinei ir teisinei sistemai, įskaitant kovą su korupcija ir nebaudžiamumu, taip pat pažanga siekiant demokratijos ir pagarbos pagrindinėms laisvėms bei jų skatinimas yra kertiniai gilesnės integracijos ir bendradarbiavimo su Lotynų Amerikos ir Karibų regiono šalimis elementai; pabrėžia, kad svarbu tęsti ir užbaigti visuotinių susitarimų su Čile ir Meksika, taip pat ES ir MERCOSUR asociacijos susitarimo peržiūrą, ir pabrėžia, kad tai yra itin svarbios ES sąjungininkės ir partnerės; reiškia didelį susirūpinimą dėl to, kad nesilaikoma demokratijos ir teisinės valstybės principų, ir dėl išpuolių prieš demokratiškai išrinktus opozicijos lyderius, žurnalistus, studentus, žmogaus teisių gynėjus, kurių darbas visų pirma susijęs su aplinkos klausimais, ir jų teisininkus;

50. pakartoja, kad visapusiškai remia taikos procesą Kolumbijoje ir jo įgyvendinimą, nes tai turi lemiamą reikšmę Kolumbijos ateičiai ir padėties stabilizavimui regione; ragina toliau laikytis tvirtos bendros pozicijos dėl Venesuelos režimo ir dėl Nicoláso Maduro režimo įvykdytų išpuolių prieš žmogaus teises, taip pat dėl sankcijų režimo, visų pirma atsižvelgiant į naujausius įvykius ir skundus, kuriuos neseniai pateikė įvairios organizacijos, įskaitant Jungtines Tautas;

51. pabrėžia, kad svarbu, jog ES siektų taikyti vieningą realistišką, veiksmingą, tvirtesnę ir ryžtingesnę strategiją, kuri vienytų visas valstybes nares, padėtų plėtoti santykius su Kinijos Liaudies Respublika (KLR) visos ES labui ir pagal kurią ji turėtų aktyviai ir ryžtingai siekti labiau suderintų ir abipusiškesnių ekonominių santykių, pagrįstų Europos vertybėmis ir interesais, itin daug dėmesio skiriant pagarbai žmogaus teisėms ir religijos ar tikėjimo laisvei; pabrėžia, kad svarbu siekti bendro požiūrio su JAV ir kitais panašiai mąstančiais partneriais dėl Kinijos;

52. ragina, kad ES politika dėl Kinijos būtų grindžiama šiais principais: bendradarbiauti, kai įmanoma; konkuruoti, kai reikia; imtis konfrontacinių veiksmų, kai reikia; primena, kad dėl ryžtingos Kinijos viešosios diplomatijos daugybė šalių tapo priklausomos nuo jos investicijų ir paskolų; pabrėžia, kad ES turėtų aktyviai didinti savo, kaip pagrindinės investuotojos ir paramos vystymuisi teikėjos, dalyvavimą ir matomumą šalyse partnerėse visame pasaulyje;

53. ragina Kinijos Liaudies Respubliką prisiimti didesnę atsakomybę sprendžiant pasaulines problemas ir kartu toliau tęsti bendradarbiavimą daugiašalėse sistemose, kai tik įmanoma, ir, be kita ko, visų pirma imtis platesnio užmojo veiksmų ir paisyti privalomų įsipareigojimų klimato srityje pagal Paryžiaus susitarimą ir biologinės įvairovės srityje, taip pat remti daugiašalį atsaką į COVID-19 pandemiją, be kita ko, sudarant geresnes sąlygas vykdyti tarptautinį ligos priežasčių tyrimą; apgailestauja dėl Kinijos dezinformacijos apie COVID-19 pandemijos kilmę, manipuliavimo daugiašale sistema, Kinijos piktavališkos įtakos plitimo, kibernetinių išpuolių, korumpuotų investicijų projektų; palankiai vertina veiksmingas Taivano pastangas suvaldyti koronaviruso plitimą ir jo solidarumą su ES, kaip matyti iš to, kad per pandemiją daugeliui valstybių narių padovanota daugiau nei septyni milijonai chirurginių kaukių;

54. ragina Komisiją, Tarybą ir vyriausiąjį įgaliotinį ir pirmininko pavaduotoją ir toliau teikti pranešimus Kinijos Liaudies Respublikai, kad ES netoleruos Kinijos nuolatinių žmogaus teisių pažeidimų Honkonge, Tibete ir Sindziange ir elgesio su mažumoms priklausančiais asmenimis, ir atlikti lemiamą vaidmenį tarptautinėje arenoje siekiant užtikrinti Honkongo savarankiškumą; smerkia tai, kad Kinijoje priėmus Nacionalinio saugumo įstatymą, kuriuo smarkiai ribojamas didelis Honkongo savarankiškumas ir kenkiama teisėjų nepriklausomybei bei saviraiškos laisvei Honkonge, pažeistas principas „viena šalis, dvi sistemos“; reiškia susirūpinimą dėl Honkonge priimto Nacionalinio saugumo įstatymo poveikio Kinijos ir Taivano santykiams; pabrėžia, kad tai, jog Pekinas nuolat pažeidžia Honkongo autonomiją, neatitinka Kinijos įsipareigojimų, prisiimtų pagal dvišales sutartis ir tarptautinę teisę, ir kad dėl to taip pat kyla abejonių dėl Pekino, kaip patikimo partnerio, vaidmens; pažymi, kad Parlamentas atsižvelgs į žmogaus teisių pažeidimus žemyninėje Kinijoje ir Honkonge, kai jo bus paprašyta pritarti visapusiškam susitarimui dėl investicijų ir bet kokiems būsimiems prekybos susitarimams su Kinija; ragina valstybes nares įgyvendinti priemonių rinkinį, dėl kurio 2020 m. liepos 28 d. sutarta Užsienio reikalų taryboje, taip pat 2020 m. birželio 19 d. Parlamento rezoliuciją ([6]); prašo Komisijos ir valstybių narių imtis aktyvių atsakomųjų veiksmų reaguojant į žiaurų uigūrų, taip pat kitų etninių ir religinių mažumų grupių, ypač krikščionių ir tibetiečių, persekiojimą Sindziange; ragina valstybes nares ir Sąjungos vyriausiąjį įgaliotinį ir Komisijos pirmininko pavaduotoją pagal ES visuotinį sankcijų už žmogaus teisių pažeidimus režimą nustatyti sankcijas Kinijos pareigūnams ir valstybės valdomiems subjektams, atsakingiems už masinio uigūrų sulaikymo ir priverstinio darbo Kinijoje politikos vykdymą;

55. pakartoja, kad Sąjunga toliau atidžiai stebės padėtį Taivane ir ES ir Kinijos Respublikos (Taivano) politinių ir prekybinių santykių gerinimo padėtį; ragina Kinijos Liaudies Respubliką taikiai spręsti visus ginčus dėl sausumos ir jūrų sienų, laikantis tarptautinės teisės, ir vengti bet kokių provokuojančių karinių veiksmų, kuriais siekiama destabilizuoti padėtį Pietų Kinijos jūroje; pabrėžia, kad taikos, stabilumo ir laivybos laisvės išsaugojimas Indijos ir Ramiojo vandenyno regione išlieka ypatingai svarbus ES ir jos valstybių narių interesas; reiškia didelį susirūpinimą dėl to, kad neseniai padidėjo įtampa Indijos ir Kinijos pasienyje, taip pat Pietų Kinijos jūroje ir Taivano sąsiauryje, įskaitant vis labiau provokuojančius Kinijos karinius manevrus Taivano atžvilgiu; ragina visas susijusias šalis taikiai išspręsti savo nesutarimus vykdant konstruktyvų dialogą ir nesiimti vienašališkų veiksmų, kuriais būtų siekiama pakeisti *status quo*; laikosi nuomonės, kad santykiai abiejose sąsiaurio pusėse turėtų būti konstruktyviai kuriami nevykdant destabilizuojančių iniciatyvų ir nė vienai šaliai nenaudojant jokios prievartos ir kad bet kokie santykių su abiejose sąsiaurio pusėse esančiomis šalimis pokyčiai neturi prieštarauti Taivano piliečių valiai; ragina ES ir jos valstybes nares persvarstyti savo santykių su Taivanu politiką ir bendradarbiauti su tarptautiniais partneriais padedant išsaugoti Taivane demokratiją, kad jai nekenktų užsienio jėgų keliamos grėsmės; ragina ES ir jos valstybes nares remti Taivano narystę stebėtojo teisėmis Pasaulio sveikatos organizacijoje ir Pasaulio sveikatos asamblėjoje, kitose tarptautinėse organizacijose, mechanizmuose ir veikloje, taip pat visuotiniame ligų prevencijos tinkle;

56. pabrėžia, kad ES turi skirti daugiau dėmesio strateginiams regionams, kurie vis labiau sulaukia tarptautinio dėmesio, pavyzdžiui, be kita ko, Afrikai, Arkties regionui, taip pat Indijos ir Ramiojo vandenyno regionui, kuriame Kinija vykdo ekspansinę politiką, į kurią reaguodama ES turi parengti nuoseklų atsaką; pabrėžia, kad reikia toliau plėsti bendradarbiavimą su svarbiomis bendramintėmis partnerėmis Indijos ir Ramiojo vandenyno regione, pvz., Japonija, Indija, Pietų Korėja, Australija ir Naująja Zelandija; atsižvelgdamas į tai, palankiai vertina pastangas parengti ES principais ir vertybėmis pagrįstą Europos Indijos ir Ramiojo vandenyno regiono strategiją, pagal kurią gali būti numatytos Australijos ir NATO bendros karinės pratybos Ramiojo vandenyno regione; laikosi nuomonės, kad vykdant nuoseklią strategiją dėl Kinijos, pagal kurią ES ir valstybės narės, kai reikia, kartu pasipriešina, ES turėtų siekti glaudesnio bendradarbiavimo su šalimis regione ir kitomis demokratinėmis šalimis, ir tuo tikslu reikėtų visapusiškai pasinaudoti ES glaudesnių sąsajų strategija; įspėja dėl Kinijos pastangų stiprinti galios projekciją regione, visų pirma Taivane, nes dėl to su dauguma jos kaimyninių šalių kyla ginčų dėl sienų;

57. pabrėžia, kad reikia pasinaudoti galimybe toliau gerinti ES ir Indijos santykius, atsižvelgiant į pokyčius regione ir svarbų Indijos vaidmenį regione ir pasaulyje;

58. palankiai vertina tai, kad į 2021 m. Komisijos darbo programą įtrauktas bendras komunikatas dėl Arkties; mano, kad ES būtina priimti Arkties regiono strategiją;

***ES pajėgumų ir priemonių stiprinimas BUSP srityje***

59. pabrėžia savo paramą bendros gynybos politikos, kuria siekiama stiprinti BSGP ir jos tikslus bei uždavinius, kaip nustatyta Sutartyse, laipsniškam formavimui ir plėtojimui, siekiant sukurti visavertę gynybos sąjungą, kurioje būtų pripažįstama konkreti neutralių šalių konstitucinė padėtis ir kuri būtų grindžiama aiškiais strateginiais tikslais ir orientuota į žmonių saugumą ir tvarią taiką; atsižvelgdamas į tai, palankiai vertina tikslą 2022 m. priimti strateginį kelrodį; pažymi, kad reikia toliau stiprinti ES ir NATO santykius, akcentuojant jų suderinamumą ir abipusę strateginę svarbą; ragina Europos

([6]) Priimti tekstai, P9_TA(2020)0174.

šalis daugiau investuoti į savo gynybos pajėgumus, naujai nustatyti atsakomybę NATO ir tapti labiau lygiavertėmis partnerėmis Jungtinėms Amerikos Valstijoms; pripažįsta BSGP misijų ir operacijų indėlį užtikrinant taiką, saugumą ir stabilumą tarptautiniu mastu; palankiai vertina pažangą siekiant įgyvendinti Europos taikos priemonę; pabrėžia, kad reikia neapsiriboti deklaracijomis ir imtis veiksmų, visų pirma suteikti ES tikrą Europos gynybos pramonės pagrindą sukuriant Europos gynybos fondą, kuriam būtų suteiktas reikiamas biudžetas, užtikrinti sparčiau bei nuosekliau vykdomą struktūrizuotą bendradarbiavimą ir taip siekti ES strateginio savarankiškumo, kad ES galėtų skatinti labiau integruotą gynybai skirtų prekių vidaus rinką; pabrėžia, kad svarbu vykdyti įtraukias įvairių suinteresuotųjų subjektų konsultacijas, siekiant skatinti bendrą strateginę kultūrą saugumo ir gynybos srityse;

60. primena, kad moterys, dalyvaudamos taikos ir saugumo procesuose, gali atlikti svarbų vaidmenį užtikrinant taikos susitarimų sėkmę ir tvarumą, taip pat taikos tvarumą ir kokybę; pabrėžia, kad įsipareigojimai ir deklaracijos dėl moterų, taikos ir saugumo darbotvarkės ir vienodo atstovavimo moterims vykdant užsienio ir saugumo politiką skatinimo dažnai tėra retoriniai ir jais nesiekiama iš tiesų užtikrinti jos įgyvendinimo, todėl pažanga įgyvendinant šios darbotvarkės tikslus pasaulyje yra ribota; primena, kad konfliktai sprendžiami sėkmingiau, kai vykstant procesui paisoma lyčių lygybės principo, ir ragina užtikrinti aktyvesnį moterų dalyvavimą, visų pirma sprendimų priėmimo procesuose ir tai, kad moterys užimtų daugiau vadovaujamų pozicijų vykdant BSGP misijas; be to, ragina sistemingiau integruoti lyčių aspektą vykdant tokias misijas, užtikrinti mokymą lyčių lygybės, moterų, taikos ir saugumo klausimais visiems ES dislokuotiems kariniams ir civiliams darbuotojams, įskaitant EIVT vidurinę ir aukščiausiąją vadovybę ir BSGP misijų ir operacijų vadovus ir vadus, taip pat aktyviai prisidėti prie JTST rezoliucijos Nr. 1325 dėl moterų, taikos ir saugumo įgyvendinimo; ragina nustatyti konkrečius ir išmatuojamus tikslus, susijusius su įvairove ir moterų dalyvavimu kalbant apie vadovaujamas pareigas EIVT, įskaitant tikslą, kad 50 proc. moterų užimtų vadovaujamas pareigas, kaip antai, delegacijų vadovų, ES specialiųjų įgaliotinių ir BSGP misijų ir operacijų vadovų pareigas; ragina perkelti būsimą Trečiąjį Lyčių lygybės veiksmų planą (LLVP III) ir Moterų, taikos ir saugumo veiksmų planą į nacionalinius veiksmų planus ir, be kita ko, numatyti vidurio laikotarpio vertinimą, o Moterų, taikos ir saugumo veiksmų planą prijungti prie būsimo Trečiojo Lyčių lygybės veiksmų plano;

61. pabrėžia, kad ES turi imtis pasaulinės lyderės vaidmens šalinant pandemijos padarinius, o tuo tikslu reikalingi pakankami finansiniai ištekliai; pabrėžia, kad, kalbant apie išorės veiksmų ir gynybos sritį, būtina numatyti platesnio užmojo daugiametę finansinę programą (DFP), įskaitant didesnius asignavimus Kaimynystės, vystymosi ir tarptautinio bendradarbiavimo priemonei (KPTBP), Pasirengimo narystei paramos priemonei (PNPP III), Europos gynybos fondui (EGF), kariniam mobilumui, ir ragina Tarybą užtikrinti, kad kuo greičiau būtų patvirtinta Europos taikos priemonė; apgailestauja dėl Tarybos pasiūlytų išorės finansinių priemonių lėšų mažinimo naujoje daugiametėje finansinėje programoje ir dėl nepakankamo finansavimo pagal „Next Generation EU“ ekonomikos gaivinimo priemonių rinkinį; pabrėžia, kad toks lėšų mažinimas gali pakenkti ES vaidmeniui pasauliniu lygmeniu ir sumenkinti ES galimybes stabilizuoti ir pertvarkyti narystės siekiančias šalis; pabrėžia, kad Parlamentas turi būti prasmingai įtrauktas į strateginį metinių ir daugiamečių darbo programų valdymą ir išorės finansavimo priemonių kontrolę; primena, kad kitoje DFP reikia gerokai padidinti ES biudžeto išteklius, skirtus civilinių konfliktų prevencijai, ir padidinti finansavimą taikos kūrimui, dialogo palaikymui, tarpininkavimui ir susitaikymui;

62. ragina stiprinti gynybos pajėgumus ir pirmenybę teikti pagal Pajėgumų plėtojimo planą ir vykdant suderintą metinę peržiūrą gynybos srityje nustatytiems trūkumams, ir tuo tikslu, visų pirma, vykdyti glaudžiu bendradarbiavimu grindžiamą veiklą, kaip antai, pajėgumų telkimą ir dalijimąsi jais, užtikrinti pakankamą finansavimą prasmingiems projektams ir platesnio užmojo nuolatiniam struktūrizuotam bendradarbiavimui (PESCO), EGF, kariniam mobilumui ir Europos kosmoso programai; pažymi, kad šie veiksmai taip pat turėtų būti naudingi NATO ir transatlantiniams santykiams; pabrėžia, kad vykdant ES bendradarbiavimą gynybos srityje reikia toliau derinti ES priemones ir mechanizmus, todėl ragina optimizuoti išteklius, kad būtų išvengta nereikalingo išlaidų ir priemonių dubliavimosi; ragina EIVT Strateginės komunikacijos skyriui skirti daugiau paramos, darbuotojų ir pakankamų nuolatinių biudžeto išteklių, su sąlyga, kad bus atliktas nepriklausomas ir išsamus jo ankstesnės ir dabartinės veiklos vertinimas; ragina peržiūrėti EIVT strateginės komunikacijos padalinio įgaliojimus ir įtraukti tokių naujai iškylančių užsienio subjektų, kaip antai Kinija, kišimosi klausimą;

63. pakartoja raginimą labiau remti ES jūrų saugumo strategiją, nes laivybos laisvės išsaugojimas tampa vis didesniu iššūkiu pasauliniuose ir kaimyniniuose vandenyse; pabrėžia, kad laivybos laisvė turėtų būti gerbiama visada; rekomenduoja, siekiant veiksmingo pasaulinės jūrų informacijos valdymo, stiprinti ir remti institucijų, organizacijų ir nacionalinių valdžios institucijų struktūrinį koordinavimą, visų pirma sudarant sąlygas dviejų pagrindinių civilinių ir karinių komponentų, kurie suteikia pagrindą žinioms apie padėtį jūroje, konvergencijai;

64. pabrėžia BSGP misijų ir operacijų svarbą; pažymi, kad egzistuoja pagrindų susitarimai su trečiosiomis šalimis dėl jų dalyvavimo ES krizių valdymo operacijose; pažymi, kad tokie susitarimai iliustruoja taikos ir saugumo užtikrinimo siekių kolektyvinį pobūdį;

65. atkreipia dėmesį į vidutinės trukmės ir ilgalaikes grėsmes, į kurias ateityje reikės reaguoti įgyvendinant BUSP, įskaitant riziką saugumui, kurią kelia autoritariniai režimai, nevalstybiniai subjektai ir klimato kaita, kibernetines grėsmes, ChBRB išpuolius, hibridines grėsmes ir grėsmes, be kita ko, susijusias su platesniu dirbtinio intelekto naudojimu, dezinformacijos kampanijomis, kosmoso lenktynėmis ir jų militarizavimu, taip pat naujomis technologijomis, terorizmu ir nekontroliuojamais migracijos srautais, be jau nustatytų geopolitinių iššūkių; pabrėžia, kad ES turi daryti pažangą apibrėžiant ir pripažįstant hibridines grėsmes; ragina ES didinti informuotumą apie šias grėsmes ir kurti bendrus atsparumo pajėgumus; pabrėžia, kad tokias grėsmes galima įveikti tik vykdant suderintus veiksmus ir laiku bei pakankamai investuojant į Europos mokslinius tyrimus ir inovacijas; palankiai vertina tai, kad Parlamentas sudarė Specialųjį komitetą dirbtinio intelekto skaitmeniniame amžiuje klausimais, kaip forumą, kuriame sprendžiami strateginiai su dirbtiniu intelektu susiję klausimai; mano, kad svarbu užtikrinti geresnę ES politikos vidaus ir išorės aspektų sąsają, siekiant užtikrinti, kad vykdant ES politiką būtų siekiama BUSP, įskaitant ES energetikos politiką, tikslų;

66. pabrėžia, kad reikia plėtoti nuoseklų su klimato politika susijusį BUSP aspektą, nes klimato kaita daro vis didesnį poveikį destabilizuojant ekonominę, socialinę ir politinę padėtį ir didinant grėsmę;

67. palankiai vertina žvalgybine informacija pagrįstą grėsmių analizę, kurią šiuo metu atlieka Komisijos pirmininko pavaduotojas ir Sąjungos vyriausiasis įgaliotinis ir kuri yra būsimo strateginio kelrodžio atskaitos taškas, ir ragina Parlamente surengti diskusijas šios analizės rezultatų tema; palankiai vertina naują Komisijos požiūrį, pagal kurį strateginis prognozavimas įtraukiamas į ES politikos, įskaitant užsienio ir saugumo klausimus, formavimą;

o

o o

68. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Europos Vadovų Tarybos Pirmininkui, Tarybai, Komisijai, Komisijos pirmininko pavaduotojui ir Sąjungos vyriausiajam įgaliotiniui užsienio reikalams ir saugumo politikai bei valstybėms narėms.